

Věc C-452/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

19. července 2023

Předkládající soud:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

16. června 2023

Navrhovatelky a navrhovatelky v řízení o stížnosti:

Fastned Deutschland GmbH & Co. KG

Tesla Germany GmbH

Odpůrkyně a odpůrkyně v řízení o stížnosti:

Die Autobahn GmbH des Bundes

[omissis]

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF (Vrchní zemský soud v Düsseldorfu)

USNESENÍ

V řízení o přezkumu zadání veřejné zakázky

1. Fastned Deutschland GmbH & Co. KG, [omissis]

[omissis] Kolín nad Rýnem,

2. Tesla Germany GmbH, [omissis]

[omissis] Berlín,

navrhovatelky a navrhovatelky v řízení o stížnosti,

[omissis],

proti

Die Autobahn GmbH des Bundes [*omissis*],

[*omissis*] Berlín,

odpůrkyni a odpůrkyni v řízení o stížnosti,

[*omissis*],

dalšími účastníky řízení jsou:

1. Autobahn Tank & Rast GmbH, [*omissis*] Bonn,

2. Ostdeutsche Autobahntankstellen GmbH, [*omissis*] Berlín,

vedlejší účastnice řízení,

[*omissis*],

rozhodl senát pro veřejné zakázky při Oberlandesgericht Düsseldorf (Vrchní zemský soud v Düsseldorfu) po jednání konaném dne 27. dubna 2023 [*omissis*]

t a k t o:

[*omissis*].

Soudnímu dvoru Evropské unie se předkládá následující předběžná otázka týkající se výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek:

Musí být čl. 72 odst. 1 písm. c) směrnice 2014/24/EU vykládán v tom smyslu, že do jeho oblasti působnosti spadají i takové veřejné zakázky, které byly dříve zadány in house subjektu mimo oblast působnosti směrnice 2014/24/EU, avšak v době provedení změny smlouvy už podmínky pro in house zadání splněny nejsou.

O d ů v o d n ě n í:

I.

- 1 Odpůrkyně je soukromoprávní infrastrukturní společnost, která je v nezczitelném vlastnictví Spolkové republiky Německo. Bundesministerium für Verkehr und digitale Infrastruktur (Spolkové ministerstvo dopravy a digitální infrastruktury) jí s účinností od 1. ledna 2021 pověřilo plánováním, výstavbou, provozem, údržbou, financováním a majetkovou správou spolkových dálnic. Finanční prostředky nezbytné pro plnění těchto úkolů jsou jí poskytovány Spolkovou republikou Německo.

- 2 Součástí dálniční sítě je více než 400 spravovaných odpočívadel, na nichž jsou provozována doplňková zařízení v podobě čerpacích stanic a restaurací. Provozovatelkou těchto zařízení byla původně společnost Gesellschaft für Nebenbetriebe der Bundesautobahnen mbH (GfN), kterou v roce 1951 založila Spolková republika Německo. Její obchodní název byl v roce 1994 před zamýšlenou privatizací změněn na Tank & Rast AG. Vlastnické struktury se to zpočátku nedotklo, jedinou akcionářkou byla Spolková republika Německo. Ještě v téže roce se společnost Tank & Rast AG stala nabyvatelkou společnosti Ostdeutsche Autobahntankstellengesellschaft mbH.
- 3 V letech 1996 až 1998 uzavřela Spolková republika Německo bez předchozího výběrového řízení se společností Tank & Rast AG, která v té době byla ještě ve vlastnictví Spolku, zhruba 280 stále platných koncesionářských smluv na provoz doplňkových zařízení u spolkových dálnic na základě nové vzorové koncesionářské smlouvy. Tato smlouva opravňuje koncesionáře, aby na vymezeném provozním pozemku vybudoval a provozoval doplňkové zařízení sloužící potřebám uživatelů spolkových dálnic. Za to musí uhradit koncesionářský poplatek závislý na obratu. Součástí koncesionářských smluv je i koncepce provozu, ve které je stanoven počet čerpacích zařízení a odbavovacích míst a která zahrnuje rovněž restauraci a veřejné toalety. Doplňkové zařízení musí být v provozu 24 hodin denně. Platnost koncesionářských smluv je až 40 let. Vzorová koncesionářská smlouva byla zveřejněna v úřední části dopravního věstníku, v Amtsblatt des Bundesministeriums für Verkehr und digitale Infrastruktur (Úřední věstník Spolkového ministerstva dopravy a digitální infrastruktury), z roku 1997 v č. 226, s. 825 a násl.
- 4 Od roku 1998 byla společnost Tank & Rast AG prostřednictvím banky [omissis] privatizována v rámci výběrového řízení na investora [omissis]. Výběrové řízení na investora, jehož se zúčastnilo zhruba 50 zájemců z tuzemska i zahraničí, nakonec vedlo k uzavření dohody s konsorciem tvořeným společnostmi LSG Lufthansa Service Holding AG a Allianz Capital Partners GmbH a třemi investičními fondy. Podniky, které byly součástí konsorcia, oznámily plánované převzetí Komisi Evropských společenství, která dne 7. prosince 1998 v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení 4064/89/EHS o kontrole spojování podniků konstatovala, že nejsou žádné pochybnosti o tomto převzetí (případ č. IV/M.1361). Změnou obchodního názvu vznikly ze společnosti Tank & Rast AG vedlejší účastnice řízení jako nynější držitelky koncesí.
- 5 Po privatizaci bylo v letech 1999 až 2019 vedlejším účastnicím řízení uděleno dalších zhruba 80 koncesí, z nichž podle svého vlastního tvrzení 19 získaly v rámci výběrového řízení. Vedlejší účastnice řízení jsou tedy koncesionářkami zhruba 90 procent všech doplňkových zařízení.
- 6 Německý spolkový zákon Schnellladegetz (zákon o poskytování infrastruktury pro rychlé dobíjení elektromobilů) ze dne 25. června 2021, který platí pro elektromobily poháněné čistě baterií ve smyslu článku 4 nařízení 2018/858/EU, navrhovatelce v § 5 odst. 3 první větě ukládá, aby držitelé koncese na provozování

doplňkového zařízení s čerpací stanicí nabídl možnost, že v rámci vlastní hospodářské činnosti převezme výstavbu, údržbu a provoz rychlodobíjecích stanic plánovaných v této lokalitě, pokud je to vhodné a nebrání tomu část 4 Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (zákon proti omezování hospodářské soutěže, dále jen „GWB“) (Bundesgesetzblatt 2021, část I, s. 2141 a násl.). Část 4 GWB obsahuje německé právní předpisy v oblasti veřejných zakázek. V souladu s touto zákonnou povinností se odpůrkyně s vedlejšími účastnicemi řízení dne 28. dubna 2022 dohodla na doplnění stávajících zhruba 360 koncesionářských smluv v tom smyslu, že v rámci vlastní hospodářské činnosti převezmou výstavbu, údržbu a provoz funkční infrastruktury pro rychlodobíjení, která bude zahrnovat povinnost poskytnout k dispozici určitý počet dobíjecích stanic stanovený pro každou lokalitu.

- 7 Provedenou změnu odpůrkyně oznámila dne 6. května 2022 v Úředním věstníku Evropské unie, přičemž skutečnost, že nebylo provedeno výběrové řízení, odůvodnila § 132 GWB. Uvedla, že vytvoření infrastruktury pro rychlodobíjení bylo nezbytné jako doplňující služba v rámci koncesionářských smluv, což při jejich podpisu nebylo možné předvídat (dodatek k Úřednímu věstníku Evropské unie, číslo oznámení 2022/S 089–245969).
- 8 Každá z navrhovatelek provozuje nabíjecí infrastrukturu pro elektromobily. Dopisem advokáta ze dne 20. května 2022 navrhly, aby bylo zahájeno přezkumné řízení. V odůvodnění uvedly, že dodatek uzavřený s vedlejšími účastnicemi je podle § 135 odst. 1 bodu 2 GWB neúčinný, protože zakázka byla zadána bez předchozího oznámení v rámci EU. Změnu nelze odůvodnit § 132 GWB. Ten se nepoužije už proto, že stávající koncese nebyly uděleny v rámci výběrového řízení.
- 9 Druhý Vergabekammer des Bundes (senát pro veřejné zakázky Spolku) zamítl návrh na přezkum podaný navrhovatelkami usnesením ze dne 15. června 2022 (VK 2–54/22). Ustanovení § 132 GWB se podle § 154 bodu 3 GWB použije na stávající koncese. Jejich změna provedená dodatkem ze dne 28. dubna 2022 není podstatná ve smyslu § 132 odst. 1 GWB. Doplnková zařízení jsou určena na čerpání pohonných hmot účastníky provozu, jehož součástí, každopádně z funkčního pohledu, je i čerpání elektřiny. Každopádně ale je tato změna podle § 132 odst. 2 první věty bodu 3 GWB přípustná, protože nezbytnost infrastruktury na rychlodobíjení nebylo možné v roce 1998 předvídat.
- 10 Proti tomuto usnesení senátu pro veřejné zakázky podaly navrhovatelky okamžitou stížnost k Oberlandesgericht Düsseldorf (Vrchní zemský soud v Düsseldorfu). Podle nich se o změnu podle § 132 odst. 1, odst. 2 GWB nejedná už z toho důvodu, že se toto ustanovení vůbec nepoužije na změnu veřejných zakázek, které původně nebyly zadány v hospodářské soutěži, nýbrž bez výzvy k podávání nabídek in house subjektu, jak vyplývá z rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. května 2022, C-719/20 „Comune di Lerici“. To platí tím spíše, že původní koncese byla již ve své době přidělena v rozporu s právem

upravujícím zadávací řízení; in house zadání při vědomí následné privatizace je nepřipustné.

- 11 Odpůrkyně a vedlejší účastnice rozhodnutí Vergabekammer obhajují. Nepodstatné změny veřejných zakázek jsou přípustné vždy. Článek 72 směrnice 2014/24, respektive § 132 GWB se týkají pouze podstatných změn. Na ty se použijí nezávisle na okolnostech původního zadání. Uvedené rozhodnutí Soudního dvora se týká pouze otázky, zda v případě, že přestanou platit podmínky pro in house zadání, je nezbytné provést nové výběrové řízení, protože se jedná o podstatnou změnu, která nepodléhá žádné výjimce.

II.

- 12 Podle názoru senátu závisí úspěch opravného prostředku na odpovědi na předběžnou otázku. Před vydáním rozhodnutí je proto třeba řízení přerušit a na základě čl. 267 odst. 1 písm. b) a odst. 2 SFEU předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Pro rozhodnutí o předběžné otázce jsou významné následující právní úvahy:
- 13 [omissis]. Rozhodující je, zda dodatek uzavřený s vedlejšími účastnicemi je podle § 135 odst. 1 bodu 2 GWB neplatný a návrh na přezkum je proto opodstatněný.
- 14 Příslušné zásady jsou upraveny v § 135 odst. 1, § 132 odst. 1, odst. 2 a § 154 bodě 3, bodě 4 GWB ze dne 26. června 2013 (Bundesgesetzblatt 2013, část I, s. 1750 a násl.) ve znění ze dne 18. dubna 2016 (Bundesgesetzblatt 2016, část I, s. 203 a násl.), které zní ve výňatcích následovně:
- 15 § 135 GWB Neplatnost
- 1 Veřejná zakázka je od počátku neplatná, pokud veřejný zadavatel
1. [...]
- 2 zakázku zadal bez předchozího zveřejnění oznámení v Úředním věstníku Evropské unie, aniž by to bylo podle tohoto zákona přípustné,
- a toto porušení bylo zjištěno v rámci přezkumného řízení.
- (2) Neplatnost podle odstavce 1 lze konstatovat pouze tehdy, pokud je uplatněna v přezkumném řízení ve lhůtě 30 kalendářních dní po informování dotčených uchazečů veřejným zadavatelem o uzavření smlouvy, avšak nikoliv později než šest měsíců po uzavření smlouvy. Pokud zadavatel oznámil zadání zakázky v Úředním věstníku Evropské unie, končí lhůta pro uplatnění neplatnosti 30 kalendářních dní po zveřejnění oznámení o zadání zakázky v Úředním věstníku Evropské unie.
- 16 § 132 GWB Změny smluv na veřejné zakázky v době jejich trvání

(1) V případě podstatných změn smlouvy na veřejnou zakázku v době jejího trvání je nezbytné provést nové zadávací řízení. Změna je považována za podstatnou, pokud činí smlouvu na veřejnou zakázku podstatně odlišnou od původně uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku. [...]

(2) Aniž je dotčen odstavec 1, je změna smlouvy na veřejnou zakázku bez provedení nového zadávacího řízení přípustná, pokud

[...]

3 byla potřeba změny vyvolána okolnostmi, které veřejný zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat, a pokud změna nemění celkovou povahu zakázky [...].

V případech první věty bodu 2 a 3 cenový nárůst nepřekročí 50 % hodnoty původní zakázky.

17 § 154 GWB Další použitelná ustanovení

V ostatním se pro zadávání koncesí [...] použijí následující ustanovení obdobně:

[...]

3. § 131 odstavec 2 a 3 a § 132 [...],

4. § 133 až § 135, [...].

18 Senát má za to, že skutkové podmínky § 132 odst. 2 bodu 3 GWB jsou u obsahových dodatků téměř všech koncesionářských smluv splněny, protože veřejný zadavatel každopádně při uzavření smluv v letech 1996 až 1998 nemohl předvídat, že bude zapotřebí vybudovat na odpočívadlech u spolkových dálnic infrastrukturu pro rychlodobíjení a že její výstavba bude stanovena zákonem, a celková povaha koncesí na doplňková zařízení se dodatkem nemění. Navíc cenový nárůst nepřekračuje 50 % hodnoty původní zakázky.

19 Senát ovšem nemá jistotu, zda oblast působnosti čl. 132 odst. 2 bodu 3 GWB, který provádí čl. 72 odst. 1 písm. c) směrnice 2014/24/EU do vnitrostátního práva a je nezbytné jej vykládat v souladu se směrnicí, platí i pro smlouvy, které byly uzavřeny mimo oblast působnosti práva upraveného ve 4. části GWB s in house subjektem veřejného zadavatele, avšak v době provádění změny smlouvy již nejsou splněna kritéria pro in house zadání, protože kapitál koncesionáře je nyní ze 100 procent v držení soukromých investorů.

20 Tato skutečnost je ale pro rozhodnutí relevantní, protože senát považuje dodatek za podstatnou změnu ve smyslu § 132 odst. 1 první věty GWB. Je proto rozhodující, zda odpůrkyně a vedlejší účastnice řízení mohly koncesní dohody, které uzavřely bez výběrového řízení, podle § 132 odst. 2 první věty bodu 3 ve spojení s § 154 bodem 3 GWB doplnit o výstavbu, údržbu a provoz funkční

infrastruktury na rychlodobíjení v rámci vlastní hospodářské činnosti bez provedení nového výběrového řízení, protože pak zákon umožňuje zadání zakázky ve smyslu § 135 odst. 1 bodu 2 GWB bez předchozího zveřejnění oznámení v Úředním věstníku Evropské unie.

- 21 Senát má za to, že znění článku 72 směrnice 2014/24/EU není dostatečně jednoznačné. Je pravda, že čl. 72 odst. 1 první věta, odst. 2 a odst. 5 hovoří o provedení „nového zadávacího řízení“. Článek 72 odst. 1 písm. b) obsahuje výraz „původní veřejná zakázka“ a odst. 4 písm. a) „původní zadávací řízení“. Rovněž bod 109 odůvodnění směrnice 2014/24/EU, který odkazuje na čl. 72 odst. 1 písm. c), uvádí, že je nezbytná určitá míra flexibility pro přizpůsobení veřejné zakázky nepředvídatelným okolnostem, aniž by muselo být zahájeno „nové zadávací řízení“. V běžném jazyce se o „novém“ řízení hovoří v případě, že předtím proběhlo „staré“ resp. „původní“ řízení. Rovněž výraz „zadávací řízení“ by v souvislosti se směrnicí 2014/24/EU mohl naznačovat, že se jedná o formální řízení podle ustanovení směrnice 2014/24/EU. Nezbytně nutné to ovšem není. Také pověření in house subjektu lze chápat jako zadání zakázky (in house zadání) a časový průběh do udělení zakázky jako řízení.
- 22 Podle názoru senátu nevyplývá jednoznačný závěr ani z dosavadní judikatury Soudního dvora Evropské unie. Soudní dvůr Evropské unie ve dvou rozhodnutích použil svoje zásady pro dodatečné změny smlouvy na takové smlouvy, které byly uzavřeny v době, kdy ještě právo Společenství neplatilo. Ve svém zásadním rozsudku ze dne 19. června 2008, C-454/06, „presstext“, nejenže vypracoval zásady, kdy je nezbytné považovat změnu ustanovení smlouvy o veřejné zakázce během jejího trvání za nové zadání, nýbrž měl rovněž za to, že je lze použít na zakázku, která byla sjednána před přístupem Rakouské republiky k Evropské unii, tedy na zakázku, pro níž ještě ustanovení práva Společenství ve své době neplatila (ECLI:EU:C:2008:351, Slg. 2008, I-4401, body 28, 34 až 37). V rámci řízení o nesplnění povinnosti vedeného proti Italské republice Soudní dvůr Evropské unie ohledně prodloužení koncese na stavební práce, která byla udělena již v roce 1969 a tedy před přijetím relevantní unijní právní úpravy, rozhodl, že se uplatní unijní právní předpisy platné v době změny smlouvy a skutečnost, že původní koncesní smlouva byla uzavřena před přijetím unijní právní úpravy v této oblasti, nemá žádný dopad (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. září 2019, C-526/17, ECLI:EU:C:2019:756, bod 60).
- 23 To by bylo možné chápat v tom smyslu, že pro použitelnost zásad pro dodatečné změny smlouvy bez provedení (nového) zadávacího řízení, které nyní upravuje článek 72 směrnice 2014/24/EU, není relevantní, jakým způsobem byla původní smlouva uzavřena, zejména zda přitom byly dodrženy zásady zákazu diskriminace, rovnosti a účinné hospodářské soutěže. Ve prospěch tohoto chápání by rovněž mohla nasvědčovat skutečnost, že Soudní dvůr Evropské unie obecně nevidí důvod zasahovat do stávajících právních vztahů uzavřených na dobu neurčitou nebo na několik let, pokud tyto právní vztahy byly založeny před platností příslušných předpisů unijního práva (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 1998, C-76/97, ECLI:EU:C:1998:432, Slg. 1998, I-5357, bod 54, Tögel;

rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října 2000, C-337/98, ECLI:EU:C:2000:543, Slg. 2000, I-8377, bod 38, Matra-Transport).

- 24 Něco jiné však naznačuje rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. května 2022, C-719/20, „Comune di Lerici“ (ECLI: EU:C:2022:372). Italská obec Lerici přijala rozhodnutí výslovně označené jako „in house zadání“, kterým pověřila nakládáním s komunálními odpady společnost, jejímiž akcionáři byly výlučně obce, včetně jí samé. Následně tato společnost upadla do finančních problémů a převzala ji společnost IREN SpA kotovaná na burze, která pokračovala v poskytování svěřených služeb. Soudní dvůr Evropské unie v tom spatřoval nepřipustnou změnu smlouvy. Ze znění čl. 72 odst. 1 směrnice 2014/24/EU podle Soudního dvora vyplývá, že jeho působnost je omezena na případ, kdy právní nástupce původního dodavatele pokračuje v plnění veřejné zakázky, která byla předmětem původního zadávacího řízení, v souladu s požadavky uloženými směrnicí, mezi něž patří dodržování zásad zákazu diskriminace, rovnosti a účinné hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty. Takový výklad je podpořen odstavcem 4 tohoto článku 72, podle kterého se změna smlouvy na veřejnou zakázku považuje za podstatnou, pokud zavádí podmínky, které, pokud by byly součástí původního zadávacího řízení, by umožnily přístup jiných zájemců než těch, kteří byli původně vybráni, nebo přijetí jiné nabídky, než byla původně přijata, nebo by k účasti na zadávacím řízení přilákaly další účastníky, jakož i cílem otevření veřejných zakázek co nejšířší možné hospodářské soutěži, který sledují směrnice v této oblasti nejen ve prospěch hospodářských subjektů, ale i ve prospěch veřejných zadavatelů. Taková změna dodavatele, jako je změna dotčená ve věci v původním řízení, proto nemůže spadat do působnosti článku 72 směrnice 2014/24, neboť veřejná zakázka dotčená v původním řízení byla původně zadána in house subjektu bez výzvy k podávání nabídek (ECLI:EU:C: 2022:372, body 41 až 43).
- 25 To by mohlo svědčit o obecném vynětí zakázek původně zadaných in house subjektu z oblasti působnosti článku 72 a tedy také z ustanovení čl. 72 odst. 1 písm. c) 2014/24/EU dotčeného v projednávané věci, pokud v době změny smlouvy již nejsou splněny podmínky pro in house zadání.
- 26 Hlavním cílem právních předpisů Společenství v oblasti veřejných zakázek je totiž zajistit volný pohyb služeb a otevření nenarušené hospodářské soutěže ve všech členských státech. Ke sledování tohoto dvojího cíle uplatňuje právo Společenství zejména zásadu zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, zásadu rovného zacházení s uchazeči a povinnost transparentnosti, která z toho vyplývá (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2008, C-454/06, ECLI:EU:C:2008: 351, Sb. 2008, I-4401, body 31 a 32, prezetext; rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, C-719/20, ECLI:EU:C:2022:372, bod 42, Comune di Lerici). Požadovaného cíle otevření veřejných zakázek co nejšířší možné hospodářské soutěži by ovšem nebylo dosaženo, pokud by bylo možné provést změnu zakázky zadané in house subjektu v době její platnosti bez nového zadání, ačkoliv již kritéria pro in house zadání nejsou splněna. Ostatní zájemci a uchazeči by tak nikdy neměli možnost takovou zakázku získat. Původní zakázku proto, že

nespadala do oblasti působnosti směrnice 2014/24/EU, a při provádění její podstatné změny proto, že se na ni bude vztahovat článek 72, v projednávané věci čl. 72 odst. 1 písm. c) směrnice 2014/24/EU.

- 27 Podle názoru senátu ovšem není mimo vší pochybnost, zda Soudní dvůr Evropské unie skutečně zamýšlel omezit oblast působnosti čl. 72 odst. 1 v tomto smyslu. Jeho výklad lze totiž chápat rovněž v tom smyslu, že čl. 72 odst. 1 je při původním in house zadání sice v zásadě použitelný, změna dodavatele, která má být přezkoumána, ovšem nesplňuje podmínky upravené v odst. 1 písm. d) bodě ii) směrnice 2014/24/EU, podle kterého tato nemůže přinášet další podstatné změny smlouvy na veřejnou zakázku.
- 28 Má za to, že jeho výklad je podpořen nejen ustanovením čl. 72 odst. 4, ale rovněž uvádí, že skutečnost, že společnost IREN SpA pokračovala v plnění veřejné zakázky v původním řízení, představuje změnu základní podmínky zakázky, která vyžaduje zajištění veřejné soutěže (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, C-719/20, ECLI:EU:C:2022:372, body 42 a 50, Comune di Lerici). Změna základní podmínky zakázky se ale rovná podstatné změně zakázky, k níž změna dodavatele podle čl. 72 odst. 1 písm. d) bodu ii) nemůže vést.
- 29 Pro použitelnost čl. 72 odst. 1 písm. c) na zakázky, které byly původně zadány in house bez výběrového řízení, by mohlo rovněž hovořit, že s ohledem na cíle práva Společenství (viz bod 26) by neměl být rozdíl v tom, zda zakázka byla zadána mimo oblast působnosti směrnice 2014/24/EU, protože se jednalo o in house zadání nebo protože při uzavření původní smlouvy ještě neplatila právní úprava Společenství.
- 30 Podle názoru předkládajícího senátu naproti tomu není relevantní, zda původní zadání koncese vedlejším účastníkům před zamýšlenou privatizací bylo v souladu s právem upravujícím výběrová řízení nebo zda privatizace vedlejších účastníků od roku 1998 představovala podstatnou změnu koncesních smluv, protože šestiměsíční lhůta stanovená v § 135 odst. 2 GWB, která byla zavedena při provádění čl. 2f odst. 1 písm. b) směrnice 89/665/EHS, již dlouho uplynula.
- 31 Cíl této prekluzivní lhůty, totiž zajistit po uplynutí přiměřených minimálních promlčecích lhůt právní jistotu, by byl zmařen, pokud by při každé následující změně byl soulad původního zadání nebo předchozích změn s právem upravujícím veřejné zakázky zpochybňován i po uplynutí těchto lhůt. Obecná zásada právní jistoty již nepřipouští přezkum legality zadání nebo změny veřejné zakázky po uplynutí prekluzivní lhůty (rozsudek Soudního dvora ze dne 26. března 2020, C-496/18, ECLI:EU:C:2020:240, bod 102, Hungeod Közlekedésfejlesztési).
- 32 Z pohledu senátu je proto předložená předběžná otázka relevantní pro rozhodnutí sporu. Senát má za to, že nemůže tento spor rozhodnout na základě jiných právních hledisek bez odpovědi na tuto otázku.

[omissis]